

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 58147-09-19 אלון רבוע כחול ישראל בע"מ ואח' נ' כרטיסי אשראי לישראל
בע"מ ואח'

לפני כבוד השופט טל לוי-מיכאלי

תובעות
1. אלון רבוע כחול ישראל בע"מ
2. דור אלון פינאנסים בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד רענן קליר ועו"ד עדי קפלן
ממשרד ארדינסט, בן נתן, טולידאנו ושות', עורכי דין

נגד

נתבעת
כרטיסי אשראי לישראל בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד תומר בר נתן ועו"ד מילי סמעון
ממשרד ארנון, תדמור - לוי, עורכי דין

פסק דין

התובעות יחד מכרו לנתבעת את מניותיהן בחברה עתירת נכסים שבה החזיקו הצדדים במשותף. ההסכם מתנה את זכות התובעות לקבלת תמורה נוספת בסך של 20 מיליון ₪, מעבר לסכום המוסכם של 130 מיליון ₪ (ששולם), בקיום מספר תנאים מצטברים. אחד מתנאים אלה לא התקיים, כך טענת הנתבעת, הנסמכת על מקרא ההסכם כפשוטו כשיטתה, ולכן לא שילמה את התמורה הנוספת. התביעה יסודה בעמדת התובעות שתמציתה היא כי לשון ההסכם אינה ברורה דיה, וכי פרשנותו מצדיקה את זיכויין בתמורה הנוספת.

רקע

1. התובעות הן אלון רבוע כחול ישראל בע"מ (להלן: **אלון רבוע כחול**) ודור אלון פינאנסים בע"מ (להלן: **דור אלון**), חברה בשליטתה של אלון רבוע כחול (להלן יחד: **התובעות**). באין אבחנה רלבנטית בין השתיים לצורך תביעתן המשותפת, ההתייחסות אליהן תיעשה ככלל במשותף.

2. נכון לשנת 2015, התובעות החזיקו יחד ב-49% מהון המניות של חברת דיינרס קלוב ישראל בע"מ (להלן: **דיינרס**), שעיסוקה בכרטיסי אשראי. הנתבעת, כרטיסי אשראי לישראל בע"מ (להלן: **כ.א.ל**), החזיקה ביתרת המניות (51%). ביום 29.11.2015 התקשרו הצדדים בהסכם למכירת חלקן של התובעות בדיינרס לכ.א.ל (להלן: **הסכם**).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 58147-09-19 אלון רבוע כחול ישראל בע"מ ואח' נ' כרטיסי אשראי לישראל בע"מ ואח'

3. מקור רווח משמעותי של דיינרס לעת ההסכם היה כרטיס האשראי 'YOU' שהנפיקה. שימוש בכרטיס זה העניק הנחות קבועות ונקודות נצברות ברכישה ברשתות קמעונאיות הקשורות בתובעות. עיקר הזכויות להפעלת מועדון הלקוחות 'YOU' היה בידי חברת מגה קמעונאות בע"מ (להלן: **מגה**), שבשליטת אלון רבוע כחול. בין הצדדים עמד אז בתוקפו הסכם לשיתוף פעולה, המשרת את רשתות המזון ואת חברת כרטיסי האשראי גם יחד, שנועד להימשך אף לאחר ההסכם למכר מניות התובעות בדינרס. אין מחלוקת על מרכזיותה של מגה בפעילות מועדון YOU והשפעתה על שווי דיינרס בהיותה פלטפורמת גיוס הלקוחות המשמעותית ביותר להפצת כרטיסי YOU. המשך פעילותה של מגה, אין חולק, היווה נדבך בקביעת התמורה החוזית.

4. בסוף חודש יוני 2015, חודשים אחדים טרם כריתת ההסכם, נקלעה מגה להליכי חדלות פירעון, בעותרת לאשר לה הסדרים עם נושיה (פר"ק (מחוזי מרכז) 61098-06-15 **מגה קמעונאות בע"מ נ' אלון רבוע כחול ישראל בע"מ**). ביום 15.7.2015 אישר בית המשפט הסדר נושים שמטרתו להביא לשיקום החברה (להלן: **הסדר הנושים**). הסדר זה לא נשלם.

5. נוכח השפעת מגה והמשך פעילותה על שוויה של דיינרס, התמורה בהסכם נקבעה לאחר השלמתה של 'עבודה כלכלית' בעניינה של דיינרס (להלן: **הבחינה הכלכלית**), שערכה פירמת רואי החשבון Deloitte (להלן: **דלויט**).

6. הבחינה הכלכלית של דלויט (וראו נספח 2 לכתב התביעה) הציגה שני תרחישים מרכזיים לשווי דיינרס שנגזרו מאי-הוודאות שאפפה את עתידה של מגה באותם ימים: תרחיש שהוגדר "אופטימי", הכולל צמצום בפעילות מועדון YOU בטווח הקצר ומגמת שיפור בטווח הבינוני והארוך בזכות תוכנית ההבראה המתוכננת ברשת מגה; ותרחיש שהוגדר "פסימי" שבו הונח כי תכנית ההבראה לא תצליח ורשת המרכולים של מגה תיסגר בטווח הקצר. בתרחיש האופטימי נאמד שוויה של דיינרס על כ-300 מיליון ₪, ובפסימי – על כשני שלישי מכך. מוסכם על הצדדים כי היקף התמורה שבהסכם נקבע בשים לב לאמור בבחינה הכלכלית.

7. ביום 29.11.2015, חתמו הצדדים כאמור על ההסכם; התמורה בגין המניות חולקה לשני רכיבים עיקריים: הראשון, שהותנה בתנאים שאין חולק כי קוימו עד מועד השלמת העסקה, תשלום בסך של 130 מיליון ₪, סכום ששולם; והתמורה הנוספת, שבה עניינו של פסק דין זה, הוא בארבעה תשלומים נוספים בסך 5 מיליון ₪ כל אחד ו-20 מיליון ₪ בסה"כ, שאמורים היו להשתלם הראשון בהם ביום 31.3.2016 והבאים בכל ששה חודשים לאחר מכן, הכל – בהתקיים התנאים הקבועים בסעיף 3.3 להסכם (להלן: **תשלומי התמורה הנוספת**).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 58147-09-19 אלון רבוע כחול ישראל בע"מ ואח' נ' כרטיסי אשראי לישראל
בע"מ ואח'

8. ההסכם קבע כי התקיימות התנאים הקבועים לתשלום התמורה הנוספת תבחן בכל אחד מארבעת המועדים לתשלום: כך בסעיף 3.2 שכותרתו "התשלומים המותנים" נקבע כי "בכפוף להתקיימות כל התנאים המפורטים בסעיף 3.3 להלן, בכל אחד מהתאריכים המפורטים להלן, הרוכש ישלם למוכרים... תמורה נוספת..." וכך הודגש גם בסעיף 3.3 כי "כל אחד מתשלומי התמורה המותנים בסעיף 3.2. לעיל, ישולם אך ורק אם במועדו של התשלום הרלוונטי, יתקיימו במצטבר כל התנאים הבאים:..."

9. סעיף 3.3 להסכם מנה שישה תנאים מצטברים לתשלום התמורה הנוספת. חמשת הראשונים אינם צריכים לענייננו. האחרון, שבסעיף 3.3.6 (להלן: **תנאי מגה**) הוא העומד בלב המחלוקת וזו לשונו:

"לא הוגשה בקשה למתן צו פירוק ו/או למינוי כונס נכסים ו/או הקפאת הליכים ו/או למינוי מפרק זמני או קבוע כנגד מגה אשר לא בוטל תוך 60 יום ממועד הגשת הבקשה ו/או נתינת הצו בהתאמה. למען הסר ספק יובהר כי האמור אינו חל ביחס לתוכנית ההבראה וההסדר עם נושי מגה שאושרה על ידי בית המשפט המחוזי בלוד ביום 15.7.2015, בהתאם לסעיף 350 לחוק החברות."

10. כבר למחרת החתימה על ההסכם, פורסמו דוחותיה הכספיים של מגה אשר כללו 'הערת עסק חי' ותחתיה צוין כי הנהלת מגה סבורה ש-"קיימים ספקות משמעותיים בדבר המשך קיומה של החברה כ'עסק חי'" (וראו עמ' 13 להעתק מתוך פרסום תוצאותיה הכספיות של מגה למחצית הראשונה של שנת 2015 אשר צורף כנספח א' לכתב ההגנה). יצוין כי פרסום זה, שהיווה לדידה של כ.א.ל משום גילוי מאוחר על כך שמגה מצויה במסלול מהיר לכיוון קריסה, היווה בסיס לתביעה שכנגד שהגישה כ.א.ל במסגרת ההליך כאן, תביעה שכנגד שממנה נסוגה כהמלצת בית המשפט, ולכן אינה נדרשת להכרעתו.

11. כחודשיים ממכירת ההסכם, ביום 17.1.2016, הגישה מגה בקשה לצו הקפאת הליכים מגה (פר"ק (מחוזי מרכז) 31163-01-16 מגה קמעונאות בע"מ נ' אלון רבוע כחול ישראל בע"מ) (להלן: **פר"ק 31163-01-16**). צו ניתן לה עם הגשת הבקשה והוארך מספר פעמים. הצו נותר בתוקפו לתקופה העולה על 60 יום, הוא פרק הזמן הנזכר בתנאי מגה. בעודה מנוהלת בידי נאמנים אושרה מכירת פעילותה לקבוצת יינות ביתן שבשליטת מר נחום ביתן, זאת בסוף חודש יוני 2016.

12. התשלום בסך 130 מיליון ₪ שולם כאמור. לא כך באשר לכל ארבעה תשלומי התמורה הנוספת, בסך 5 מיליון ₪ כל אחד.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 58147-09-19 אלון רבוע כחול ישראל בע"מ ואח' נ' כרטיסי אשראי לישראל
בע"מ ואח'

13. ביום 20.3.2016, כעשרה ימים קודם למועד שנקבע לתשלום הראשון מתשלומי התמורה הנוספת (יום 31.3.2016), וכ-60 יום ממועד מתן צו הקפאת ההליכים לבקשת מגה, כ.א.ל הודיעה במכתב לתובעות כי היא אינה מתכוונת לבצע את תשלומי התמורה הנוספת בשל אי התקיימות התנאים שמהווים תנאי לתשלום התמורה הנוספת. זאת שעה שתנאי מגה קבע כי תנאי לתשלום הוא כי לא הוגשה בקשה לצו הקפאת ההליכים נגד מגה, שלא בוטל תוך 60 יום, והנה הוגשה בקשה לצו הקפאת ההליכים נגד מגה, שנכון למועד המכתב לא בוטל (ראו נספח 3 לכתב התביעה). התשלום הראשון לא שולם, כך גם שלושה הנותרים, מאותו טעם. מגעים בין הצדדים לא הועילו.

14. מכאן התביעה שלפניי, לתשלום יתרת התמורה של 20 מיליון ₪ (בתוספת הפרשי הצמדה וריבית עד להגשת התביעה, בסך של כמיליון ₪ נוספים); התביעה שכנגד שהגישה כ.א.ל, כ-33 מיליון ₪ סכומה, נמחקה כאמור, בהסכמה (וראו החלטה מיום 6.8.24).

תמצית טענות הצדדים והמחלוקות

לוח טענות התובעות

15. התובעות טענו כי כ.א.ל הפרה את ההסכם הפרה יסודית בכך שנמנעה מתשלום התמורה הנוספת כולה. לשיטתן, ניסיון כ.א.ל להיאחז בתנאי מגה מהווה עמידה דווקנית על זכות חוזית ופעולה בחוסר תום לב בקיום חוזה, בניגוד להוראת סעיף 39 לחוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג-1973 (להלן: **חוק החוזים**).

16. לפי התובעות, לשון התנאי רצופת פגמים ואינה ברורה ויש לפרש את תנאי מגה פרשנות תכליתית. מטרת התנאי הייתה להגן על כ.א.ל ממצב שבו פעילות מגה תיפסק כליל, ולא מהליך הבראה. צו הקפאת ההליכים שניתן לבקשת מגה עצמה, במטרה להבריאה ולהמשיך את פעילותה כעסק חי, אינו מגשים את הסיכון שמפניו נועד התנאי להגן. התובעות הוסיפו וטענו כי החשש לגבי עתידה של מגה היה ידוע וגלוי במועד כריתת ההסכם, והיה מעוגן היטב במציאות, בין היתר על רקע הסדר הנושים בעניינה של מגה מחודש יולי 2015, טעם נוסף שלא לאפשר לכ.א.ל להתלות בתנאי מגה כעילה שלא לשאת בתשלום התמורה הנוספת.

17. התובעות הדגישו שההסכם קובע מפורשות כי יש לבחון את התקיימות התנאים "במועדו של התשלום הרלוונטי" (כפי שנקבע כאמור בס' 3.3 להסכם). לפיכך, גם אם הייתה מחלוקת לגבי התשלום הראשון, הרי שבמועדי יתר תשלומי התמורה, לאחר שמגה נמכרה והמשיכה לפעול באופן

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 58147-09-19 אלון רבוע כחול ישראל בע"מ ואח' נ' כרטיסי אשראי לישראל
בע"מ ואח'

יציב, לא היה כל ספק כי התנאים התקיימו, והיה על כ.א.ל לשאת בשלושה התשלומים הנותרים של התמורה הנוספת.

18. יוער כי בשלביו המוקדמים של ההליך, העלו התובעות טענה לפיה כ.א.ל, אשר ניהלה את חברת דיינרס בפועל והייתה בעלת היכרות מעמיקה עם עסקיה, התקשרה בהסכם על בסיס הבחינה הכלכלית שערכה דלויט, שלטענתן הייתה "חסרה ומגמתית" והובילה לקביעת תמורה נמוכה משוויה האמיתי והעתידי של דיינרס (וראו ס' 45 לכתב התביעה). טענה זו נזנחה ולא נכללה בסיכומים שהוגשו מטעם התובעות.

לוח טענות כ.א.ל

19. כ.א.ל טענה כי היא פטורה מתשלום התמורה הנוספת במלואה. לטענת כ.א.ל, לשון תנאי מגה ברורה ומפורשת. היא קובעת חד משמעית כי אם הוגשה בקשה למתן צו הקפאת הליכים כנגד מגה, והצו לא בוטל תוך 60 יום ממועד הגשת הבקשה או מתן הצו, הרי שהתנאי לא התקיים, ואין זכאות לתשלומי התמורה המותנים. פרשנות התובעות, לשיטתה של כ.א.ל, עומדת בסתירה חזיתית ללשון הפשוטה והבהירה של ההסכם.

20. כ.א.ל טענה כי טענת התובעות לפיה לשון ההסכם אינה ברורה הינה חסרת יסוד ושחר ועומדת בסתירה חזיתית לפשט לשונם הברורה של סעיפי ההסכם הרלוונטיים. ממילא, אף לפי פרשנות תכליתית, הרי שפעילותה של דיינרס אכן נפגעה קשות כתוצאה ממצבה של מגה.

21. לשיטת כ.א.ל, הפטור מן התמורה הנוספת חל ביחס לכל אחד מארבעה התשלומים: מועדו של הראשון היה בזמן שצו הקפאת הליכים בעניינה של מגה היה תלוי ועומד מזה למעלה מ-60 יום, כך שתנאי מגה לפטור מתשלום התקיים; אך שעה שהתקיים, חל הוא גם ביחס לשלושה תשלומי התמורה הנוספת העוקבים, ובכך שלל את זכאות התובעות גם לתשלומים העתידיים.

22. כ.א.ל טענה כי התקשרותה בהסכם נבעה מהטעיה ומניהול משא ומתן בחוסר תום לב מצד התובעות. לשיטתה היא ניזוקה מהסתרת המידע בנוגע למצב של מגה שהביא אותה להתקשר במחיר עודף עבור מניות דיינרס. כ.א.ל הגישה תביעה שכנגד לדרוש את השבת הסכומים ששולמו ביתר. תביעה זו כאמור – נמחקה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 58147-09-19 אלון רבוע כחול ישראל בע"מ ואח' נ' כרטיסי אשראי לישראל בע"מ ואח'

מהלך הדיון

23. התביעה הוגשה בחודש ספטמבר 2019, ונדונה לפני מותב קודם, עד להעברתו לטיפול בשנת 2022. ההליך התאפיין בשלביו המוקדמים במחלוקות דיוניות רבות בקשר עם סוגיית ההליכים המקדמיים. לאחר העברת ההליך לטיפול ניתן צו להגשת תצהירים. התובעות העידו שניים: מר ישראל יניב, שכיהן כמנכ"ל אלון ריבוע כחול בין השנים 2015-2021, ועו"ד אפרת כראזי-גוף, שותפה במשרד עורכי הדין ש. בירן ושות' שטיפלה בצוותא עם צוות מטעם המשרד בייצוג התובעות בניסוח הסכם הרכישה. כ.א.ל העידה אף היא שניים: מר ברק נרדי, שכיהן בתקופה הרלוונטית לתביעה כמנכ"ל הכספים בכ.א.ל ובהמשך כיו"ר הדירקטוריון, ועו"ד אלון לוי, שהיה עובד בכ.א.ל ולאחר מכן יועץ משפטי חיצוני ומי שהיה חלק מצוות ניסוח הסכם הרכישה מטעם כ.א.ל. חקירות התקיימו, לאחר מספר דחיות שהתבקשו, ביום 30.3.2025.

24. השלמת הגשתם של סיכומי הצדדים, אף זאת לאחר מספר דחיות, באה בחודש בדצמבר 2025. עתה בשלה העת ההכרעה.

דיון והכרעה

25. השאלה המרכזית שעל הפרק היא של פרשנותו של תנאי מגה: האם יש בו כדי לפטור את כ.א.ל מתשלום התמורה הנוספת. התשובה, אקדים, היא בחיוב – לשונו של ההסכם היא ברורה וחד משמעית. ההליך הנוכחי מהווה דוגמה מופתית מדוע יש לתת עדיפות ללשון ההסכם בבחינת אומד דעת הצדדים. המהלך הפרשני אותו עותרות התובעות לבצע עומד בניגוד לדיני החוזים ולעקרונות שבבסיסם.

26. וזו דרך הילוכו של פסק הדין:

א. **ראשית**, נעמוד על עקרונות היסוד בפרשנותו של ההסכם, בפרט הסכם מסחרי שבין הצדדים, ובראשם: הפנייה ללשון החוזה, כעמדת כ.א.ל.

ב. **שנית**, נבחן את המערך ההסכמי שבין הצדדים, את התגבשות ההסכם ואת יחסי הצדדים. אלה מלמדים בבירור שהמדובר במקרה שבו יש לדבוק בלשון החוזה, חרף ניסיונות התובעות לפנות לפרשנות אומד דעתם של הצדדים מנסיבות החיצוניות ללשון החוזה.

ג. **שלישית**, בפנותנו ללשון החוזה, הרי שזו ברורה: תנאי מגה פוטר את כ.א.ל מתשלום התמורה הנוספת.

ד. **רביעית**, יש לעמוד על כך שגם התובעות עצמן היו ערות לכך שלשון החוזה היא חד-משמעית, שעה שנאחזו בטעמים חיצוניים להסכם בניסיון לבסס את תשלום התמורה הנוספת.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 58147-09-19 אלון רבוע כחול ישראל בע"מ ואח' נ' כרטיסי אשראי לישראל בע"מ ואח'

בהתאם הן מנועות מלהתכחש ללשונו הברורה של ההסכם, או לטעון ל"פגמים" למיניהם בדרך ניסוחו של תנאי מגה.

ה. **חמישית**, למעלה מן הצורך, אפילו היינו נדרשים ל"פגמים" שטוענים להן התובעות, בלשון החוזה, הרי שאין בהם ממש.

ו. **שישית**, ובפנותנו ללשון החוזה ולבחינת תנאי מגה: זה, בבירור, התקיים.

ז. **שביעית**, הרבה למעלה מן הצורך, גם פנייה לנסיבות החיצוניות להסכם לא הייתה יכולה לסייע לתובעות.

ח. **אחרונה**, גם הטענה החלופית, שלפיה אפילו הופטרה כ.א.ל מן התשלום הראשון של 5 מיליון ₪ עדיין חייבת הייתה בשלושה האחרים, זאת בהסתמך על פרשנות התובעות את ההסכם, אין לה על מה שתסמוך.

27. אבהיר בקיצור יחסי, שכן הדברים כה ברורים שספק רב אם היו מגיעים כלל עד כדי התדיינות משפטית ממושכת לו דובר בתמורה נמוכה יותר.

א. הפרשנות – תוך התמקדות בלשון ההסכם

28. סעיף 25(א) לחוק החוזים (לאחר תיקון מס' 2 לחוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג-1973, משנת 2011, שהוא הרלבנטי להסכם, שנכרת בשנת 2015), מורה: "**חוזה יפורש לפי אומד דעתם של הצדדים, כפי שהוא משתמע מתוך החוזה ומנסיבות העניין, ואולם אם אומד דעתם של הצדדים משתמע במפורש מלשון החוזה, יפורש החוזה בהתאם ללשונו**". מטרת הסעיף כפי שנוסח היא "**לקבוע כללי פרשנות לחוזים שיגבירו באופן משמעותי את הוודאות המשפטית ויבטיחו היצמדות מרבית להסכמות שהיו בין הצדדים לפני כריתתו**" (וראו ה"ח הכנסת תש"ע 335, 198; ס"ח תשע"א 2273, 202).

29. בהתאם נקבע בהלכה הפסוקה לא אחת כי לשון ההסכם היא נקודת המוצא לכל הליך פרשני, ובהינתן לשון ברורה המלמדת על אומד דעת הצדדים בעת הכריתה – שמורה לה הבכורה בהליך הפרשני (וראו ע"א 1536/15 **פז חברת נפט בע"מ נ' תחנת דלק חוואסה בע"מ**, פס' 46 (8.2.2018); ע"א 841/15 **פנורמה הצפון חברה לבנייה בע"מ נ' פלוני**, פס' 10 (23.5.2016); ע"א 7186/15 **בורשטיין נ' שיכון ובינוי סולל בונה תשתיות בע"מ**, פס' 17 (3.9.2019)); ודוק, לשון החוזה תוחמת את גבולות הפרשנות, כך שלא ניתן לייחס לחוזה פרשנות שאינה מתיישבת עם לשונו. אם אומד דעתם של הצדדים משתמע במפורש מלשון החוזה, יפורש החוזה בהתאם לפשט לשונו, קרי: בהתאם למשמעות הפשוטה, הרגילה והטבעית של לשון החוזה (וראו ע"א 8080/16 **עמודי שחק בע"מ נ' לברינצ'יק** (8.8.2018); גבריאלה שלו ואפי צמח, **דיני חוזים** (2019), פרק 17).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 58147-09-19 אלון רבוע כחול ישראל בע"מ ואח' נ' כרטיסי אשראי לישראל בע"מ ואח'

30. הרציונל בקשר לעליונותה של הלשון הובהר גם הוא לא אחת: "...לאיש אין – ולא ראוי שתהא – יכולת להטיל על בתי המשפט, ועל החברה בכללותה, עלויות התדיינות מיותרות בתכלית על ידי כתיבת הסכמים שאינם תואמים את המוסכם..." (ע"א 6652/19 אקספו ניהול בע"מ נ' שהם שמיר השקעות ופיננסים בע"מ (12.6.2022); שהרי "...אין הצדקה במקרה הרגיל כי בית המשפט ינסה "לנחש" את כוונתם..." (וראו ע"א 9025/17 ATS Investments Inc נ' Segal (Group GmbH and Co.KG Dresden, (19.2.2020).

31. הדברים האמורים נכונים בפרט עת מדובר בחוזים עסקיים אשר נוסחו על ידי מי שהוא בעל מומחיות משפטית תוך הקפדה ושקילה מדוקדקת של הפרטים (וראו דנ"א 8100/19 **ביבי כבישים עפר ופיתוח בע"מ נ' רכבת ישראל בע"מ** (19.4.2020)). לפיכך, חזקה על צד לחוזה עסקי לדעת "כי מטרתו וכוונותיו צריכות לבוא לידי ביטוי מפורש בחוזה עליו הוא חותם; וכי לא תשפיענה טענות לפיהן ההסכם החתום אינו משקף, כביכול, את כוונת הצדדים או את תכליתו" (וראו ע"א 1521/21 **בולגרין ווטר טקנולוגיים בע"מ נ' אוריס חומרים מתקדמים בע"מ**, 8.3.2023). בית המשפט ייטה להתייחס לחוזה עסקי כ-'חוזה סגור' דהיינו, חוזה ממצה שפרטיו ברורים ונהירים ואינו דורש פרשנות, בין היתר לאור החשיבות של יצירה ושמירה על וודאות חוזית שמצטרפת לרציונליים נוספים כפי שגם הזכרתי לעיל: "לחוזה סגור, שתנאיו פורטו לפרטי פרטים במסמך ארוך, אשר על פי רוב מנוסח על ידי עורכי דין המנוסים בכתיבת הסכמים, יש תכלית מהותית-עסקית. לצדה של תכלית זו, יש לו, לחוזה סגור, תכלית נוספת, חשובה לא פחות, ששמה וודאות חוזית. ודאות זו מוזילה את עלות העסקאות, יוצרת ביטחון עסקי ומסייעת בגיוס הון ממוסדות פיננסיים ומהציבור הכללי..." (וראו ע"א 7649/18 **ביבי כבישים עפר ופיתוח בע"מ נ' רכבת ישראל בע"מ** (20.11.2019) (להלן: **עניין ביבי כבישים**), בחוות דעתו של כב' השופט שטיין).

32. בניגוד לטענת התובעות בחינת ההסכם מלמדת כי לשונו ברורה וחד משמעית היא. ניסיון המאולץ של התובעות לאתר פגמים בלשון ועל יסודם לאתגר לשונו של ההסכם – דינו להידחות. בכל מקרה, ועוד על כך בהמשך לשונו הפשוטה של ההסכם המלמדת על אומד דעת הצדדים עולה ממילא בקנה אחד עם הנסיבות החיצוניות באופן שמוליך לאותה מסקנה.

ב. המערך ההסכמי שבין הצדדים, התגבשות ההסכם ויחסי הצדדים מלמדים בבחיור שהמדובר במקרה שבו יש לדבוק בלשון החוזה

33. לכריתת ההסכם ביום 29.11.2025, לרבות תנאי מגה, קדם משא ומתן ממושך שארך חודשים ארוכים, לכל הפחות מחודש יולי 2015. במסגרתו הוחלפו 11 טיוטות. המתקשרות בהסכם הן "חברות גדולות ומקצועיות בתחומן, והן יוצגו על ידי מיטב עורכי הדין בישראל." (וראו ס' 26

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 58147-09-19 אלון רבוע כחול ישראל בע"מ ואח' נ' כרטיסי אשראי לישראל
בע"מ ואח'

לתצהירו של מר יניב). הראיות מלמדות כי המשא ומתן עירב צוותים שכללו לא רק משפטנים מתוך החברות אלא גם יועצים משפטיים חיצוניים (כך הצהירה עו"ד כראזי-גוף: "טיפלתי בייצוג התובעות (יחד עם הצוות שעבד לצידי אז) בכל הנוגע להיבטים המשפטיים של ניסוח ההסכם מול ב"כ הנתבעת..."). ובאופן ספציפי, כי הטיוטות היו פרי עבודתו של "צוות משפטי שעליו הייתי אמונה" (וראו ס' 2 ו-6 לתצהירה). לצד המשפטנים, ישבו בשולחן המשא ומתן גורמים בכירים בחברות המעורבות ("מר יניב: ...הייתי יושב ראש דור אלון ומטבע הדברים ברור שכיושב ראש דור אלון שחלק מהמוכרים הייתי מעורב ואחרי זה הייתי כבר מנכ"ל ריבוע כחול ואז הייתי שותף לדיונים פנימיים אצלנו שמתייחסים למשא ומתן"). (וראו פרוטוקול עמ' 28 ש' 11-8); גורמים עסקיים ("...מסתמן כי קיימים פערים מהותיים, אשר להערכתני הינם ברובם פערים עסקיים, אני מציע כי הגורמים העסקיים יחזרו וישוחחו ביניהם, בטרם אנו המשפטנים נמשיך בעשייתנו...") (וראו מייל ששלח עו"ד ניב פולני, מי שהיה סמנכ"ל בכ.א.ל והיועץ המשפטי הראשי בתקופה הרלוונטית לתביעה (להלן: עו"ד פולני) מיום 8.9.2015, שצורף במסגרת נספח א1 עמ' 66 לתצהיר מר יניב); וכן, "גם אנו נצמדים לצעדי היעילות ומעבירים במקביל הטיוטה להתייחסות גורמי העסקים בחברתנו, כמו גם גורמי דיסקונט, ולפיכך הטיוטה כפופה להערות/התייחסות מצד אלו." (וראו מייל מטעם עו"ד פולני מיום 4.11.2015, שצורף במסגרת נספח א1 עמ' 194 לתצהיר מר יניב); וגורמים מקצועיים רבים נוספים (וראו למשל הבחינה הכלכלית שערכה חברת דלויט – פירמת ראיית חשבון המספקת שירותי ייעוץ כלכלי).

34. המשא ומתן על נוסח ההסכם עצמו החל עם העברת טיוטת ההסכם הראשונה על ידי כ.א.ל ביום 13.8.2015 (וראו נספח א1 עמ' 34 לתצהיר מר יניב). במסגרת טיוטה זו נוסח תנאי מגה לראשונה באופן מסוים שלא שונה משמעותית מנוסחו הסופי. במסגרת הטיוטה השנייה של ההסכם מיום 26.8.2025 שונה תנאי מגה קמעה (וראו נספח א1 עמ' 54 לתצהיר מר יניב) לבקשת התובעות. כ.א.ל מצידה קיבלה את השינויים שערכו התובעות בשני הסעיפים האמורים ושלחה טיוטה שלישית ומעודכנת של ההסכם ביום 8.9.2015 (וראו נספח א1 עמ' 72 לתצהיר מר יניב). השינוי הנוסף והאחרון לתנאי מגה התבקש במסגרת הטיוטה החמישית של ההסכם, שהועברה מהתובעות לכ.א.ל ביום 8.10.2015 (וראו נספח א1 עמ' 110 לתצהיר מר יניב). כ.א.ל קיבלה גם את השינוי הזה וביום 18.10.2015 שלחה לתובעות טיוטה שלישית ומעודכנת להסכם (וראו נספח א1 עמ' 129 לתצהיר מר יניב). טיוטות נוספות שהוחלפו עד לגיבוש הנוסח האחרון והמוסכם לא שינו מתנאי מגה.

35. זולת עבודה אינטנסיבית של החלפת טיוטות בין צוותי המשא ומתן נערכו פגישות עבודה ייעודיות תכופות בנוכחות הגורמים הרלוונטיים ליישוב מחלוקות עסקיות. יוער כי לגבי סעיף 3.3 להסכם בכללותו נערך דיון עסקי מסחרי ובפרט לגבי תנאי מגה שהיווה "יסוד ומסד להסכם רכישת המניות" (וראו פרוטוקול מיום 30.3.25 עמ' 176 ש' 13-14), וגם: "במסגרת המו"מ והחלפת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 58147-09-19 אלון רבוע כחול ישראל בע"מ ואח' נ' כרטיסי אשראי לישראל בע"מ ואח'

הטיוטות, עודכנתי כי... התקיימה פגישה... פועל יוצא מאותה פגישה, כי הושגה התקדמות ביחס למספר סוגיות אשר היו נתונות במחלוקת... עוד עדכון שקיבלתי כי יהודה (סמנכ"ל הכספים שלכם) וברק (סמנכ"ל הכספים שלנו), נדברו ביניהם לקיים ישיבת עבודה בה ייקחו חלק היועצים המשפטיים... (וראו נספח א' עמ' 84 לתצהיר מר יניב).

36. הראיות והעדויות מלמדים אפוא כי ההסכם הסופי משקף את ההבנות שגובשו בתהליך קפדני ומתועד היטב בין כלל הגורמים המעורבים, הן המשפטיים והן העסקיים. כך ראו זאת הצדדים עצמם, עת הדגישו כי ההסכם "ממצה את כל אשר הוסכם בין הצדדים בקשר עם העסקה נשוא הסכם זה ומביא לידי ביטוי את מלוא כוונות הצדדים ביחס לעסקה נשוא הסכם זה." (וראו ס' 13 להסכם; וכן ראו ס' 14.4 השולל טענה לויתור על זכויות בדרך של התנהגות).

37. במצב דברים זה, מובן שיש לדבוק (באין מניעה לכך) בלשון ההסכם.

ג. לשון ההסכם – ברורה

38. נחזור על הוראת תנאי מגה, שבסעיף 3.3.6 להסכם. זו כאמור לשונו:

"לא הוגשה בקשה למתן צו פירוק ו/או למינוי כונס נכסים ו/או הקפאת הליכים ו/או למינוי מפרק זמני או קבוע כנגד מגה אשר לא בוטל תוך 60 יום ממועד הגשת הבקשה ו/או נתינת הצו בהתאמה. למען הסר ספק יובהר כי האמור אינו חל ביחס לתוכנית ההבראה וההסדר עם נושי מגה שאושרה על ידי בית המשפט המחוזי בלוד ביום 15.7.2015, בהתאם לסעיף 350 לחוק החברות." (ההדגשות הוספו).

39. לשון התנאי ברורה: ככל שמתקיימים שני תנאים מצטברים, ולא מתקיים הסייג בסיפא לסעיף, אין חובת תשלום של התמורה הנוספת. התנאי הראשון: "הוגשה בקשה למתן צו פירוק ו/או למינוי כונס נכסים ו/או הקפאת הליכים ו/או למינוי מפרק זמני או קבוע כנגד מגה". התנאי השני, ככל שהתקיים התנאי הראשון: צו שכזה "לא בוטל תוך 60 יום ממועד הגשת הבקשה ו/או נתינת הצו בהתאמה". והסייג: הפטור מתשלום לא יחול ככל שהצו האמור ניתן במסגרת תכנית ההבראה והסדר הנושים של מגה שאושרה כאמור על ידי בית המשפט המחוזי בלוד בחודש יולי 2015. הוראת סעיף זו מורה על בחינת קיומו של תנאי מגה בכל אחד מהמועדים לתשלום (ס' 3.2 ו-3.3 להסכם) (וראו ס' 54 לסיכומי התובעות).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 58147-09-19 אלון רבוע כחול ישראל בע"מ ואח' נ' כרטיסי אשראי לישראל בע"מ ואח'

ד. אף התובעות סברו ב"זמן אמת" כי לשון ההסכם ברורה, ומנועות מלטעון אחרת בדיעבד.

40. לשון ההסכם ברורה, כך לא רק ממקרא הכתוב, אלא כנלמד אף מעמדתן המקורית של התובעות.

41. קודם לנקיטת ההליך לא ההינו התובעות לטעון כי לשון ההסכם אינה ברורה (כטענתן היום). טענתן אז נטועה הייתה בכוונת הצדדים כזו שנדונה לכאורה ביניהם בהליכי המשא ומתן הגם אם לא מצאה ביטוייה בלשון ההסכם. וכך נכתב במכתבה של עו"ד כראזי-גוף לעו"ד לוי מיום 29.3.2016 (וראו נספח 4 לכתב התביעה):

"כוונת הצדדים בקביעתם של התנאים לתשלום התמורה הנוספת, הייתה להבטיח כי התמורה הנוספת... תשתלם למוכרים כל עוד מועדון הלקוחות ...You... הינו מועדון פעיל, ולקוחות "מגה" ו-"דור אלון" עושים שימוש בכרטיס האשראי של דיינרס ומבצעים באמצעותו עסקאות ורכישות... כוונה זו נדונה באופן מפורש וברור בין הצדדים במהלך המשא ומתן לכריתתו של ההסכם..." (וראו ס' 3-4 למכתב).

בסעיף 5 (ה) למכתב הוסיפה עו"ד כראזי-גוף כי כ.א.ל עומדת בדווקנות על לשון ההסכם באופן שאינה תואמת את תכליתו: "...כוונת הצדדים ותכליתו של ההסכם אינם מתיישבים עם הטענה כי מרשותי אינן זכאיות לקבלת התמורה הנוספת, והעמדה שהובעה על ידכם בעניין זה אינה אלא עמידה דווקנית על לשונו של ההסכם, אשר אינה עולה בקנה אחד עם חובת מרשתך לפעול בתום לב בביצוע ההסכם".

42. עד לפתיחת ההליך המשפטי, גם לשיטת התובעות לשון ההסכם נחזתה להן ברורה, וטיעון התמקד בכך שעמדת הנתבעות היא "עמידה דווקנית" על לשון ההסכם. עמדה דומה הוצגה גם במכתב התובעות באמצעות בא-כוחן הנוכחי מיום 23.2.2017 (וראו נספח 7 לכתב התביעה). במכתבן זה שבו התובעות ועמדו על זכאותן לתמורה הנוספת נוכח "מטרת התנאי" כפי שהיא נלמדת מה-"נסיבות" (וראו ס' 2 ו-8 למכתב) תוך שעמדת כ.א.ל בסרבה לשלם את תשלומי התמורה הנוספת היא ניסיון "להתלות בסעיף 3.3.6 להסכם..." (וראו ס' 1 למכתב).

43. תוך הבנה ככל הנראה, באשר לחולשת הטיעון (שכן עת הלשון ברורה פניה לנסיבות החיצוניות אינה אפשרית) ובהינתן הפסיקה הברורה המחייבת למעשה עמידה דווקנית על לשון ההסכם, ביצעו התובעות תפנית בטיעון עם פתיחת ההליך המשפטי כך שעתה – הלשון אינה ברורה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 58147-09-19 אלון רבוע כחול ישראל בע"מ ואח' נ' כרטיסי אשראי לישראל
בע"מ ואח'

עוד, אלא: מדובר בלשון "פגומה לחלוטין" שהיא "אינה ברורה" ו-"שגויה תחבירית", וכן "מדובר בסעיף שלא הוקדשה לו תשומת לב יתרה" (וראו ס' 24-25 לסיכומי התובעות) ושהוא "שגוי משפטי" (וראו ס' 27ג) לסיכומי התובעות). די בחוסר העקביות בין העמדה שהוצגה טרם ההליך המשפטי (לשון ברורה וכ.א.ל עומדת עליו עמידה דווקנית) לבין העמדה בהליך (לשון פגומה, שגויה, אינה ברורה) כדי להורות על דחיית הטענה.

ה. למעלה מן הצורך: אין כל "פגמים" למיניהם בדרך ניסוחו של תנאי מגה

44. למעלה מן הדרוש אתיחס לפגמים הנטענים שנפלו לכאורה בניסוח הסעיף (המרוכזים בס' 27 לסיכומי התובעות) ואדגים כיצד אין בפנינו פגמים מהותיים כלל ועיקר בוודאי אין בפנינו פגמים המצדיקים סטייה מלשון ההסכם.

45. טענו התובעות: הסעיף אינו מדייק בלשונו באשר להליכים השונים שיכולים להינקט עת חברה נכנסת ל"סחרור" כך למשל נפקד מהסעיף הליך של הסדר נושים (וראו ס' 27א) לסיכומי התובעות); עוד טענו: הסעיף גם אינו קוהרנטי משעה שאינו מפרט כדבעי על אודות כלל הבקשות השונות בגדרי הליך כינוס נכסים (וראו ס' 27ב) לסיכומי התובעות), בעוד לגבי הליך פירוק ישנו פירוט, כך למשל מטעיות התובעות אין בנמצא אזכור של צו כינוס או מינוי כונס נכסים קבוע. בד בבד טוענות התובעות כי הצורך באזכור הליכי כינוס נכסים כלל לא רלוונטי להליכי חדלות פירעון (וראו ס' 27ד) לסיכומי התובעות).

דינה של טענה זו דחייה. אפשר שלו החברה הייתה מגישה בקשה להסדר נושים או אם היינו נדרשים לפרשנות מצבים שונים בהליכי כינוס נכסים, הייתה כ.א.ל מתקשה להגן על עמדתה הנטועה בלשון ההסכם. אך בענייננו המצב המשפטי הנדון אליו נכנסה מגה לבקשתה הוא תוצר של בקשה לצו למתן הקפאת הליכים – בקשה וצו המוזכרים מפורשות במסגרת האפשרויות המנויות בסעיף ולכן ממילא לשונו ברורה. עו"ד לוי, ממנסחי ההסכם, העיד כי את סוגיית הקפאת ההליכים באופן ספציפי הוא עצמו ביקש להוסיף לתנאי מגה: "אני זוכר שאני הוספתי את המילים הקפאת הליכים..." (וראו פרוטוקול מיום 30.3.25 עמ' 132 ש' 14) כדי "לגדר סיטואציה מאוד פשוטה. כל סיטואציה שבה מגה נכנסת לתהליך של סחרור, וזה משפיע על מועדון הלקוחות..." (וראו פרוטוקול מיום 30.3.25 עמ' 124 ש' 4-7). ערה אני כמובן להודאתו של עו"ד לוי שהניסוח "לא הכי מיטבי" (פרוטוקול מיום 30.3.25 עמ' 131 ש' 13) כך שיכול היה לכלול קשת רחבה יותר של מצבים משפטיים (וראו פרוטוקול מיום 30.3.25 עמ' 126 ש' 11-12) – אך זאת ביחס לעניינים מסוימים שכלל לא נוגעים לסוגיית הקפאת ההליכים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 58147-09-19 אלון רבוע כחול ישראל בע"מ ואח' נ' כרטיסי אשראי לישראל בע"מ ואח'

46. לשיטת התובעות הסעיף שגוי משפטית (וראו ס' 27ג) לסיכומי התובעות) שכן בטיטה הראשונה נדונו צווים שונים כנגד רכוש של מגה ומדובר בצווים שכלל אינם יכולים להינתן כנגד רכוש. גם כאן טיעון התובעות הוא דחוק במיוחד. שהרי בנוסחו הסופי של תנאי מגה הושמטו, בין היתר, המילים **"כנגד רכוש כלשהו של מגה ו/או קבוצת דור אלון"**. אם כך – ממה נפשן של התובעות?

47. התובעות טענו כי התיבות **"אך לא בוטל"** (תוך 60 יום) שגויות תחבירית וחסרות היגיון משפטי (וראו ס' 27ה) ו-29 לסיכומי התובעות), שכן הנוסח הסופי מתחיל בלשון נקבה **"הוגשה"** – (לבקשה) וממשיך בלשון זכר **"(בוטל" – לצו)**; כשבחילופי הטיטות נשמטה כליל ההתייחסות לצו שניתן כנגד מגה והושארה אך החלופה הנוגעת לבקשה.

סבורני כי מדובר בהתפלפלות נוקדנית בסוגיה שולית במיוחד שלא יכולה להקרין על לשונו הברורה של הסעיף. התובעות הודו כי עניינו המרכזי של הסעיף הוא במצב הבינארי, של קיום צו או העדרו: **"ביהמ"ש: ...מרכז הכובד של הסעיף יש צו אין צו. ב"כ התובעות: אכן."** (וראו פרוטוקול מיום 7.7.24 עמ' 18 ש' 4-8). משכך השאלה מדוע נעשה שימוש בלשון זכר עת עסקין ב"בקשה" היא מיותרת לחלוטין. ממילא גם כשמדובר בצו הרי שקודמת בקשה לנתינתו.

48. כך גם באשר לטענת התובעות לאי-בהירות בשאלת מועד תחילת ספירת 60 הימים (מעת הגשת הבקשה או מתן הצו) (וראו ס' 27ו) לסיכומי התובעות). צו, כאמור, ניתן בעקבות הגשת בקשה ובדרך כלל בסמיכות לה. מנין הימים מתייחס אם כן לנתינתו בעקבות הגשת בקשה (וכאמור בסעיף: **"ממועד הגשת הבקשה ו/או נתינת הצו בהתאמה"**). וממילא במקרה הנדון, הוגשה בקשה, ניתן צו, וחלפו למעלה מ-60 ימים הן ממועד הגשת הבקשה והן ממועד מתן הצו, ולפיכך הדיון בנושא זה מתייתר.

49. התובעות טענו כי השימוש במילת היחס **"כנגד"** (וראו ס' 37 ואילך לסיכומיהן) משמעו שהתנאי חל רק אם צד שלישי הגיש בקשה **"כנגד"** מגה, ולא כאשר מגה עצמה יזמה את ההליך כבענייננו. מדובר בהתפלפלות לשונית אשר מנותקת מהמציאות המשפטית ה'רגילה'. נציין את המובן מאליו: כל הליך משפטי שננקט בהקשר זה הוא הליך כנגד החברה וזאת בין אם החברה הגישה את הבקשה ובין אם אחרים. ממילא אם היה רצון לערוך אבחנה בין הליך שננקט על ידי צד שלישי (מיעוטם של מקרים) לבין הליך שיזמה החברה – חזקה על מנסחי ההסכם שהיו מציינים זאת. העדר הציון לא גורע מנוסחו של ההסכם אלא דווקא מחזקו. זאת ועוד, בחירת המנסחים לאזכר בסיפא של הסעיף את הסדר הנושים ככזה שלא מונע את תשלומי התמורה הנוספים; הליך שגם הוא ננקט ביוזמת מגה מלמדת מיניה וביה על קלישות הטיעון (וראו פרוטוקול מיום 30.3.25

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 58147-09-19 אלון רבוע כחול ישראל בע"מ ואח' נ' כרטיסי אשראי לישראל
בע"מ ואח'

עמ' 49 ש' 13-16 ועמ' 53 ש' 2-6 לחקירת מר יניב; עמ' 21 ש' 1-2 ו-8-9 לחקירת עו"ד כראזי-גוף;
שלא הניחו את הדעת בנקודה זו, לשון המעטה).

50. מסקנתי בנקודה זו: לא נפלו פגמים בנוסחו של תנאי מגה שיצדיקו סטייה מלשונו הברורה. אי-דיוקים לשוניים נטענים, ככל שהיו, אינם מקרינים על מהותם של דברים ובוודאי שאינם עולים כדי עמימות לשונית המצדיקים פניה לנסיבות עריכת ההסכם ללמד על אומד דעת הצדדים. הגם אם יתכנו אי דיוקים לשוניים מסוימים או טעויות תחביריות חזקה על התובעות, כצד מתוחכם ומיוצג היטב, שהיו מודעות לסיכוני הניסוח. וראו בעניין **ביבי כבישים** (פס' 6 לחוות דעתו של כב' השופט גרוסקופף): **"הצדדים חשופים במקרה זה לסיכון של טעויות בניסוח, במובן זה שאם הניסוח בו יבחרו לא יתאם את כוונתם לא תוענק להם רשת ביטחון שיפוטית שתתקן טעות זו, ואולם הם מונעים מעצמם את הסיכון שצד שלישי (הפרשן המוסמך) יקרא לתוך החוזה, מתוך חוכמה שבדיעבד, את אשר הצדדים לא ביקשו לכתוב לתוכו... כאשר לפנינו חוזה עסקי, כדוגמת החוזה בו אנו דנים, מתן מעמד מכריע ללשון החוזה מסייע ליצירת יציבות וודאות חוזית, שכן הוא מאפשר לצדדים מתוחכמים ומיוצגים היטב מבחינה משפטית לעצב את ההתקשרות החוזית שלהם כרצונם, תוך שימוש מושכל וזהיר בלשון ההסכם."**

51. אני מוצאת לנכון להוסיף כי הניסיון הנוקדני של התובעות בהליך זה למצוא בקיעים וסדקים צרים כקוף של מחט בנוסחו של הסעיף אינו ראוי. יוזכר, תנאי מגה נוסח בתנאי אי וודאות מסוימים. עתידה של מגה היה לוט בערפל והצדדים ביקשו לגדר את סיכוניהם. גידור סיכונים עתידיים הוא בהגדרה טנטטיבי וספקולטיבי ומכאן נוסחו הרחב דיו של הסעיף. הציפייה, שמדגימות התובעות, כי סעיף חוזי יהיה מהודק לחלוטין מבחינה לשונית, תאגידית, ויכלול את קשת המצבים של דיני חדלות הפרעון לסוגיהם היא חסרת בסיס ועומדת בניגוד לחיי המעשה ובניגוד לעקרונות מוסריים בבסיס דיני החוזים דוגמת חופש ההתקשרות. ובלשונה של עו"ד כרזאני-גוף ביחס לאבסורדיות שבעמדת התובעות: **"...ללכת עכשיו לעשות פרופסורה... בהקפאת הליכים..."** (וראו פרוטוקול מיום 30.3.25 עמ' 8 ש' 16-18).

אוסף כי קביעה במקרה זה שנוסח הסעיף אינו נהיר או פגום ומחייב פניה לנסיבות חיצוניות יפגע קשות לטעמי בחופש החוזים, בוודאות החוזית, ובהתנהלות עסקית שגרתית וברירה. בתי המשפט צריכים להימנע במודע מהתערבות בהסכמים ברורים ומפורשים דוגמת זה שלפני נוכח החשש הברור מהתערבות ביחסים חוזיים שבין צדדים עסקיים (וראו עוד: ע"א 7/24 לוי נ' נכסי מלכת שבא-אילת, פס' 27 (23.11.2025)).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 58147-09-19 אלון רבוע כחול ישראל בע"מ ואח' נ' כרטיסי אשראי לישראל
בע"מ ואח'

ו. תנאי מגה הפטור מתשלום התמורה הנוספת – התקיים

52. לשון ההסכם תכריע אפוא. עיקר הוא כי התנאים המהווים יחדיו את תנאי מגה, כלשונם, התקיימו במלואם, יש לקבוע.

53. אין חולק כי ביום 17.1.2016 ניתן, לבקשת מגה, צו ארעי להקפאת הליכים משפטיים כנגד מגה (כאמור, פר"ק 31163-01-16). אין חולק כי הצו הארעי הוארך מעת לעת, וכי לא הוסר בתוך 60 יום מנתינתו. הודעת כ.א.ל מיום 20.3.2016 בדבר העדר חובתה לשאת בתמורה הנוספת, באה סמוך לאחר חלוף 60 הימים מן הבקשה והצו, ובטרם הגיע מועד התשלום הראשון.

54. נותר רק הסייג שבסיפא לתנאי מגה, והוא כי הפטור מתשלום לא יחול ככל שהצו האמור ניתן במסגרת תכנית ההבראה והסדר הנושים של מגה שאושרה כאמור על ידי בית המשפט המחוזי (מרכז) בחודש יולי 2015. התובעות ביקשו בשלבים שונים להיאחזו בין יתר טענותיהן בסייג זה: לשיטתן, יש לראות בצו כאילו ניתן במסגרת הסדר הנושים. אין לקבל טענה זו, והצו לא ניתן במסגרת הסדר הנושים של מגה. בתחילה, קודם להגשת כתב התביעה, טענו התובעות כי צו הקפאת ההליכים היווה "המשך ישיר של הסדר ההבראה שאושר ביולי 2015" (וראו מכתב התובעות מיום 29.3.2016 שצורף כנספח 4 לכתב התביעה). טענה זו נזנחה כבר במכתב מיום 23.2.2017 (נספח 7 לכתב התביעה). בכל מקרה, הבקשה לצו להקפאת הליכים שיזמה מגה בחודש ינואר 2016, לאחר כריתת ההסכם, בפר"ק 31163-01-16, היא בבירור בקשה נפרדת ומובחנת מההליך שהתנהל בפר"ק 61098-06-15, שהוגש כשבעה חודשים קודם לכן, קודם להסכם. אין לראות בצו הקפאת ההליכים שניתן בהליך המאוחר, כחלק מהסדר הנושים של מגה בהליך המוקדם. על ההבדל שבין ההליכים ראו גם בחקירת ב"כ התובעות את עו"ד לוי: "עו"ד קליר: אתה ער להבדל בין הליך שבו חברה, עותרת להקפאת הליכים... לבין הליך אחר שבו חברה עותרת לכנס אסיפות נושים, מציעה להם הסדר. היא לא מבקשת הקפאת הליכים ולא מונה להם נאמן... אתה מכיר את ההבדל בין שני הליכים הליך הקפאת הליכים והליך הסדר?" (וראו פרוטוקול מיום 30.3.25 עמ' 122 ש' 2-13) וכן: "נוסח הסיפא בכלל לא מדבר על צו הקפאת הליכים (שמעולם לא ניתן) אלא על "תכנית ההבראה וההסדר עם נושי מגה שאושרה על ידי בית המשפט." (וראו ס' 8(ב)(4) לסיכומי התשובה)).

55. המסקנה היא זו: נכון למועד התשלום הראשון, יום 31.3.2016, התקיים תנאי מגה הפטור את כ.א.ל מתשלום. צו הקפאת הליכים בעניינה של מגה ניתן, והתקיים המצב שלפיו התנאי לא הוסר תוך 60 יום.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 58147-09-19 אלון רבוע כחול ישראל בע"מ ואח' נ' כרטיסי אשראי לישראל בע"מ ואח'

56. יודגש כי מצב דברים זה, שלפיו התנאי התקיים זה מכבר, נכון היה גם בכל אחד ממועדי התשלום העוקבים (30.9.2016, 31.3.2017 ו-30.9.2017). העובדה שבינתיים מנהל נמכרה בידי הנאמנים שמונו להפעלתה לידי גורם אחר, אינה מאיינת רטרואקטיבית את העובדה שהתנאי (ניתן צו, והוא לא הוסר תוך 60 יום), התקיים זה מכבר, ולפי לשונו הברורה של ההסכם כ.א.ל מופטרת מתשלום התמורה הנוספת. טענתן החלופית של התובעות, כי יש לייצר אבחנה בין התשלום הראשון ובין התשלומים העוקבים, וכי למצער גם אם במועד התשלום הראשון היה צו תלוי ועומד שלא בוטל מעל 60, קמה להן זכאות לתשלומים הנוספים שבמועדם הצו כבר בוטל, נוגדת את לשונו הברורה של תנאי מנהל, שמתייחסת לעצם קיומה של הגשת בקשה לצו הקפאת הליכים בעבר ואי-ביטולו של הצו בתוך 60 יום ממועד הגשת הבקשה בעניינו / ממועד נתינתו. משחלפה התקופה מבלי שהצו בוטל, התנאי לא התקיים באופן מוחלט, ובכך נשמט הבסיס לדרישה של כל אחד מתשלומי התמורה הנוספת (עוד על כך בהמשך).

57. מן האמור עולה בהתאם ללשונו הברורה של ההסכם – התובעות אינן זכאיות לתמורה הנוספת. הדברים נכונים הן ביחס לתשלום הראשון והן ביחס לתשלומי התמורה הנוספת.

ז. למעלה מן הצורך: הנסיבות החיצוניות להסכם אינן מסייעות לתובעות

58. בהינתן שלשון ההסכם ברורה וחד משמעית ומצביעה על אומד דעת הצדדים, מתייתר כאמור הצורך בפנייה לנסיבות חיצוניות להסכם לצורך פרשנותו. אך גם אם הייתי נכונה לפנות לנסיבות חיצוניות להסקת אומד דעת הצדדים הרי שאלו היו מובילות גם כן לדחיית התביעה; וזאת כפי שיפורט להלן.

59. לשיטת התובעות, פנייה לנסיבות החיצוניות של ההסכם תלמדנו כי כוונת הצדדים הייתה שהתמורה הנוספת תשולם כל עוד מנהל ממשיכה 'לחיות' (זאת בניגוד למצב של קריסתה המוחלטת). בתוך כך, התובעות טענו כי פרשנות תכליתית וראויה של התנאי מחייבת אבחנה בין צו הקפאת הליכים, שנועד לשמר את פעילותה של מנהל ולהביא להבראתה (כפי שלטענתן אכן קרה בפועל, עת מנהל המשיכה לפעול ונמכרה כעסק חי), לבין צו פירוק או כינוס נכסים, שמשמעותם הפסקת פעילותה וסוף דרכה של מנהל, אבחנה שנעדרת מלשון הסעיף שכולל את המונחים "בערבוניה" (וראו למשל ס' 53 לתצהיר מר יניב).

60. פרשנות תכליתית, מחייבת לטענת התובעות, לערוך בחינה דיכוטומית לפיה מנהל 'חיה' או 'לא חיה', ובהתאם לקבוע כי כ.א.ל אינה חבה בתשלומי התמורה הנוספת "רק כאשר מנהל הפסיקה לפעול" (וראו ס' 42 לתצהיר מר יניב).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 58147-09-19 אלון רבוע כחול ישראל בע"מ ואח' נ' כרטיסי אשראי לישראל
בע"מ ואח'

61. דא עקא שפנייה לנסיבות החיצוניות, לרבות טיטות שהוחלפו בין הצדדים, עדויות העדים באשר להליכי המשא ומתן ועוד, אינה מלמדת את שמבקשות התובעות לטעון. שאלת קריסתה של מגה עצמה כשאלה בינארית לא נדונה באופן המסוים הזה על ידי הצדדים. שהרי אם תשלומי התמורה הנוספת היו נגזרת מהשאלה אם מגה קרסה או לא קרסה מלאכתם של מנסחי ההסכם הייתה דלה עד מאד ומתמצה בדברים הבאים: תנאי לתשלום התמורה הוא שמגה לא הפסיקה פעילותה. חיזוק למסקנה זו ניתן למצוא בכך שמנסחי ההסכם לא ראו לנכון להסתפק בסעיף הנוגע למספר החנויות של מגה (ס' 3.3.3 להסכם) שיש בו כדי לקבוע את מצבה באופן דיכוטומי, אלא שבכל זאת ביכרו להוסיף סעיף שמבטא את המורכבות של מצבה.

62. בחינת הראיות לרבות הטיטות שהוחלפו בין הצדדים והערכות השווי שקדמו לחתימת ההסכם, מעלה כי דווקא פרשנות כ.א.ל את הסעיף היא המסתברת יותר. בהתאם לה – במוקד תנאי מגה היה המשך פעילותו של מועדון YOU, שנגזר מהאופן שבו מגה פועלת (תוך בחינת מצבה על רצף של התרחשויות במהלך חייה של חברה ולא באופן דיכוטומי), והשפעת כל אלה על שוויה של דיינרס. זאת, לאור היות מועדון YOU נכס אסטרטגי לדיינרס, ובהתחשב בכך שפעילות מגה הייתה קריטית לרווחיותו ולגיוס לקוחות חדשים למועדון YOU ("כאל ראתה במועדון נכס אסטרטגי לדיינרס, במיוחד מקום בו פעילות מועדון YOU היוותה כ-55% לערך מהרווח הנקי, כמו גם ממצבת הכרטיסים של חברת דיינרס בשנת 2014" (וראו ס' 17 לתצהירו של עו"ד לוי וכן, ס' 14 לתצהירו וס' 7 לתצהירו של מר נרדי)). יוער כי התובעות בעצמן עמדו על מרכזיותו של מועדון YOU בהצלחת דיינרס; כך למשל בתצהירו של מר יניב שם כותבות התובעות כי "הצדדים סברו כי לשאלת המשך פעולתה של מגה כעסק חי... תהיה השלכה על ערכה של החברה (דיינרס). זאת, על רקע הקשר העסקי בין מגה לבין דיינרס, וליתר דיוק בין דיינרס לבין מועדון הלקוחות (מועדון YOU) שמגה החזיקה 75% מן הזכויות בו..." (ס' 32 לתצהיר יניב), הגם אם בחוסר עקביות (שאפיין טיעוניהם בקשר עם העסקה) והשוו: "דיינרס היא חברת כרטיסי אשראי. מובן שהיא לא היתה ואינה תלויה במגה" (וראו ס' 22 לכתב התביעה), ו-"מידת ההצלחה של מועדון YOU בפועל אינה רלוונטית"; ו-"המחלוקת בענייננו תוכרע אפוא לפי מצבה של מגה ולא לפי מצבו (הנטען) של מועדון YOU". (וראו ס' 19 לסיכומיהם).

63. קשייה של מגה היו מפורסמים והצדדים פעלו לגדר בהסכם את אי הוודאות מתוך הנחת יסוד שישנם תרחישים שונים. על כך גם עומדות התובעות בעצמן בס' 10 (ג) לסיכומי התשובה מטעמן: "אכן גם במצב האופטימי ברור היה שמגה נדרשת לשיקום והבראה..."

64. גם הבחינה הכלכלית, שעמדה בבסיס העסקה, ואשר הניחה את האתגרים עימם התמודדה מגה מחזקת את מסקנתי. עובר לעריכתה הונחתה דלויט: "...לתת דגש לפעילות מועדון YOU

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 58147-09-19 אלון רבוע כחול ישראל בע"מ ואח' נ' כרטיסי אשראי לישראל
בע"מ ואח'

ולהשלכות אפשריות עתידיות של צמצום פעילות / סגירת רשת מגה על רווחיות המועדון ושווי החברה... רווחיות המועדון צפויה להישחק בשנים הקרובות באופן משמעותי מהסיבות הבאות:

1. הקמת מועדון פלייקארד... 2. סגירת סניפים או לחילופין סגירת הרשת... 3. שינויים רגולטוריים צפויים בעמלה הצולבת... (וראו נספח 3 בכל אחד מהתצהירים שהגישה כ.א.ל.).

הבחינה הכלכלית לא עסקה אם כן בפריחה או קריסה וממילא גם מצבה של מגה כסוגיה עצמאית (וללא קשר למועדון YOU) לא עמדה בלב הבחינה.

65. לכל היותר ניתן ללמוד מהנסיבות על אי וודאות שאפפה את עתיד מגה (ולא על מצב בינארי); לתוך אותה אי וודאות ביקשו הצדדים ליצוק תכנים קונקרטיים כפי שעשו בתנאי התמורה הנוספת. תנאים אשר לא התממשו.

66. גם אם הייתי נכונה ללכת עם התובעות כברת דרך נוספת ולבחון שמא מגה קרסה או אחרת הרי שגם בחינה זו הייתה מובילה לדחיית התביעה.

67. התובעות לא הציגו אינדיקציות עובדתיות חד משמעיות, מוצקות ומשכנעות שיש בהן כדי ללמד על התממשות התרחיש האופטימי או על הבראה של מגה כפי שטוענות לו ("מגה פעלה ואף הבריאה ופרחה" (וראו ס' 17 לסיכומי התובעות)). כל שהביאו לפניי הן טענות ריקות לפיהן בפועל מגה לא קרסה ("מגה המשיכה לפעול בצורה רגילה... כתוב קריסה או לא קריסה, אני לא יודע כרגע את המושג... את המונח המשפטי... אבל באופן מעשי מגה עבדה...") (וראו עדותו של מר יניב בפרוטוקול מיום 30.3.25 עמ' 33 ש' 8-10)), אלא עברה תהליך הבראה ושיקום, והמשיכה להתקיים כעסק חי תחת בעלות חדשה של יינות ביתן ("אין מחלוקת שהנאמנים המשיכו להפעיל את מגה כעסק חי" (וראו ס' 46 לסיכומי התובעות)). אך כל אלה ועוד נטענו בלא שליוו טענותיהן בפירוט מכל סוג לגבי האופן שבו מגה המשיכה לפעול תחת הנאמנים. ולהיפך, ממעט הראיות שבכל זאת הובאו לפניי ניתן ללמוד דווקא כי מאז 2015 הייתה ירידה בהיקפי פעילות מועדון YOU (וראו דבר יו"ר הדירקטוריון של דיינרס שצורף כנספח 9 לתצהיר מר יניב), וכי בחודש מרץ 2016 בית המשפט העליון בעצמו ראה במצבה של מגה מצב של "קריסה": "קריסתה של מגה היא אחד מן המשמעותיים שבאירועי חדלות הפירעון במשק הישראלי, הן מבחינת היקף הנשיה העומד על למעלה ממיליארד ₪, הן מבחינת מעגל הנושים והנפגעים ממנה – עובדים, ספקים ועוד." (וראו פס' 3 לפסק דינו של כב' השופט סולברג ברע"א 2438/16 רבוע כחול נדל"ן בע"מ נ' רוי"ח גבריאל טרבלסי (3.6.2016)). מר יניב עצמו אישר בעדותו כי בהיותו מנכ"ל אלון רבוע כחול הצהיר במסגרת הליך פריק 16-05-18975 כי מגה קרסה: "עו"ד בר נתן: ב-2016 אישרת שמגה קרסה. מר יניב: אוקי אז" (וראו פרוטוקול מיום 30.3.25 עמ' 34 ש' 6-7 וראו בהרחבה בעמ' 30-36 לחקירת מר יניב).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 58147-09-19 אלון רבוע כחול ישראל בע"מ ואח' נ' כרטיסי אשראי לישראל
בע"מ ואח'

68. ניסיון של התובעות למלט עצמן מהמסקנה הבלתי נמנעת כי גם לשיטתן (בזמן אמת לפחות) מגה קרסה – אינו ראוי ומוטב היה להימנע ממנו. בהתפתלות לא נוחה מסבירות התובעות: **"השימוש החוזר והנשנה במילה 'קריסה' (תהא משמעותו אשר תהא) לא משנה את העובדה שרשת מגה נותרה פעילה..."** (וראו ס' 58 לתצהיר מר יניב שהוגש מטעם התובעות כנתבעות שכנגד); התפתלות שממשיכה בניסיון לא מוכר במחוזותינו לאבחן בין קריסה משפטית לקריסה עסקית: **"קריסה"** מתוך כוונה לתאר את **"מצבה המשפטי של מגה"** לבין ה**"מובן העסקי-תפעולי"** של מצבה של מגה (וראו ס' 10(ב) לסיכומי התשובה), ובין קריסה במובן של **"הלחץ שהיה על מגה"** לבין **"קריסה פיזית של מגה"** (וראו פרוטוקול מיום 30.3.25 עמ' 36 ש' 1-2).

69. העולה עד הנה הוא כי התובעות מבקשות לרוקן מתוכן את לשון ההסכם, את מונחיו, ועתה גם בבחינת הנסיבות מבקשות להימנע מפרשנות סבירה למונחים מקובלים, ועם זאת אין להסכין.

70. אעיר שגם לו ראיתי לקבל את התזה כי ביום 30.6.2016, עם מכירתה של מגה ליינות ביתן, **"הוסר הצו ומגה יצאה לדרך חדשה"** (וראו ס' 16 לסיכומי התובעות), ממילא אין בכך כדי לסייע לתובעות. אותה יציאה נטענת ל**"דרך חדשה"**, תיבות אמורפיות כשלעצמן, התרחשה בנקודת זמן מאוחרת ובסופו של תהליך שהתרחש לאחר קריסתה של מגה (כפי הודאתן של התובעות) ולאחר פגיעה דרמטית בפעילות מועדון YOU, שהיה לב ליבה של העסקה. הדברים נכונים בפרט בהינתן שתוקפו של הסכם המועדון היה מוגבל בזמן ועד לסוף שנת 2019 (וראו ס' 14 לתצהיר עו"ד לוי). כך שלמעשה, התרחיש האופטימי שהובא במסגרת הבחינה הכלכלית, אשר אמור להצדיק את תשלומי התמורה הנוספת – לא התממש; שכן גם בטווח **"הבינוני והארוך"** (וראו ס' 6.2.1 לבחינה הכלכלית) לא חלה מגמת שיפור אמיתית במצבה של מגה (וראו ס' 53 לסיכומי כ.א.ל) אלא שלכל היותר **"הירידה בהיקפי פעילות המועדון (YOU – ט.ל) הייתה מתונה"** (וראו דבר יו"ר הדירקטוריון של דיינרס שצורף כנספח 9 לתצהיר מר יניב).

71. עולה אפוא כי פנייה לנסיבות חיצוניות, לא רק שהיא אינה מתיישבת עם הצורך לדבוק בבחינת ההסכם כאן לפי לשונו, אלא שאין בה לסייע לתובעות.

ח. כ.א.ל מופטרת מתשלום התמורה הנוספת, גם ביחס לשלושה התשלומים המאוחרים

72. טענה חלופית של התובעות היא כיגם אם לעת התשלום הראשון של 5 מיליון ₪ מן התמורה הנוספת, ביום 31.3.2016, הייתה כ.א.ל מופטרת מן התשלום, הרי שבשלושה המועדים העוקבים,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 58147-09-19 אלון רבוע כחול ישראל בע"מ ואח' נ' כרטיסי אשראי לישראל בע"מ ואח'

המאחרים למכירת עסקיה של מגה ליינות ביתן, קמה שוב החובה לכ.א.ל לשאת בתשלומי התמורה הנוספת, 5 מיליון ₪ כל אחד מהשלושה.

73. ברם המסקנה כי אין מקום לתשלומי התמורה הנוספת נכונה הן ביחס לתשלום הראשון והן ביחס לשלושת התשלומים הנוספים. כך, כמובהרגם לעיל (פסקה 56), הוא בניתוח לשון החוזה. אך כך, כמובהר עוד להלן, הוא לעניין טענת התובעת כי פרשנות תכליתית אמורה להניב למצער את התשלומים הנוספים, שכן לא יתכן שבאבחה אחת ישללו כל התשלומים בוודאי בשלב שבו מגה יצאה לדרך חדשה (וראו ס' 60 לסיכומי התובעות).

74. בניגוד לאופן בו התובעות מבקשות להציג את התזה של כ.א.ל אין הכוונה היא שיש לבחון את תנאי מגה פעם אחת בלבד ומשעה שהתקיים מתייתר הצורך בבחינה ביחס לתשלומים הנוספים. ההפך הוא הנכון. הבחינה חייבת להיערך, כמתחייב מלשון הסעיף, בכל מועד תשלום וביחס לכל התנאים המפורטים בסעיף האם הם מתקיימים ובמצטבר. ואמנם איתרע מזלן של התובעות וצו הקפאת ההליכים בעניינה של מגה היה בתוקף למעלה מ-60 ימים וזאת עובר לתשלום הראשון, באופן שהקרין גם על כל התשלומים הבאים בתור. לכן, כאשר היה צורך בכל אחד מן המועדים הקבועים לביצוע התמורה הנוספת (30.9.2016, 31.3.2017, 30.9.2017), נתון לתנאי מגה (ואחרים), לבדוק האם תנאי מגה התקיים, התשובה היא בחיוב. אכן ניתן (בעבר) צו, אשר לא בוטל תוך 60 יום. הבדיקה היא בינארית, האם ניתן צו שלא בוטל, אם לאו. אין כל נפקות, מבחינת ההסכם שהצדדים בחרו לעורכו, לכך שזה מכבר אותו צו בוטל. מכאן ש.א.ל לא הייתה מחויבת בכלתשלום של רכיב כלשהו מן התמורה הנוספת.

75. הטענה כי יש לשלול את תשלומי התמורה הנוספת רק במקום בו קיים בפועל צו עומדת בניגוד מובהק ללשון הסעיף. לו רצו, יכולים היו לקבוע כי תנאי מגה והפטור הגלום בו תקפים רק במועד בו יש צו שאז נשללת הזכאות לתשלום. מסיבה זו גם לא ניתן לראות בהעדר התנאי, אותו התובעות מבקשות לקרוא לסעיף, כטעות סופר. יוער כי האבסורד בעמדת התובעות הודגם היטב בחקירת עו"ד כראזי-גוף שהתקשתה להדגים כיצד לשון הסעיף מתיישבת עם פרשנות התובעות (וראו פרוטוקול מיום 30.3.25 עמ' 17 ש' 10-14; עמ' 18 ש' 9 ו-21; עמ' 19 ש' 3-5; עמ' 20 ש' 1-3).

76. פרשנות תכליתית אף היא לא תוליד אותנו למסקנה כי למצער שלושה תשלומים מתשלומי התמורה הנוספת צריכים להשתלם. מסקנתי על יסוד הניתוח בפרק הקודם לפסק הדין כי הבחינה הרלוונטית אינה בחינה בינארית וממילא לא הוכח כי בשלושת התשלומים הנוספים מגה שגשה ופרחה – נכונה הן ביחס לתשלום הראשון והן ביחס לשלושת התשלומים שאחריו. הניסיון לאבחן בין מצבה של מגה עובר לתשלום הראשון ולאחריו נעדר עיגון בראיות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 58147-09-19 אלון רבוע כחול ישראל בע"מ ואח' נ' כרטיסי אשראי לישראל
בע"מ ואח'

77. התובעות נאחזו בהקשרים שונים אף בעקרון תום הלב. איש לא יחלוק על חשיבות העקרון, אך הציפייה כי זה יספיק על מנת שבית המשפט יכתוב לתוך ההסכם חבות חוזית של כ.א.ל בתשלומי התמורה הנוספים, מנוגדת לעקרונות בסיסיים של דיני החוזים. לפנינו חוזה עסקי-מסחרי אותו ניסחו צדדים מסחריים עתירי ידע וכוח, המיוצגים כדבעי. הדבר אמור לשמש כחסם מפני הכנסת עקרונות אמורפיים למלאכת הפרשנות. אוסיף כי היאחזות התובעות בעקרון תום הלב נראית בנסיבות כבעייתית במיוחד נוכח פרסום הערת עסק חי בדוחות מגה שבשליטתן, מיד למחרת כריתת ההסכם. עניין זה עמד ביסוד התביעה שכנגד, שאותה הסכימה כ.א.ל למחוק (וטוב עשתה), אך השמעת טענות בענייני תום הלב מצד התובעות בעייתית כאמור.

סיכום

78. מכל הטעמים המנויים לעיל, אני מורה על דחיית התביעה במלואה.

79. לשאלת ההוצאות: יש לפעול בעניין זה בהתאם לעקרונות שבתקנות 151 עד 156 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018. לפנינו תביעה רחבת היקף, של מעל 20 מיליון ₪, שלא היה לה מקום וכ.א.ל נדרשה להתגונן מפניה, בהליכים סבוכים שנמשכו זמן רב. יש לתת משקל מסוים עם זאת לתביעה שכנגד שהגישה כ.א.ל (אף כי מופחת משמעותית, שעה שכ.א.ל השכילה להאזין להצעת בית המשפט ולסגת מן התביעה, תוך חסכון במשאבים רבים). על יסוד מכלול השיקולים הרי שהתובעת יחד ולחוד יישאו בשכר טרחת באי כוחה של כ.א.ל בסך כולל של 300,000 ₪.

ניתן היום, כ"ו טבת תשפ"ו, 15 ינואר 2026, בהעדר הצדדים.

טל לוי-מיכאלי, שופטת

